

Ansøgning til Lukkede Døre Teater produktion

På forespørgsel vil vi genopsætte forestillingen Lukkede Døre af Jean-Paul Sartre, på Krudttønden. Derfor søger vi dækningen af huslejen for spilleperioden på 11 dage.

I Maj 2024 var det præcis 70 år siden Huis Clos, Lukkede Døre, blev opført på det franske teater, Théâtre du Vieux-Colombier, skrevet af en de mest fremadtænkende filosoffer fra det 20 århundrede, Jean Paul Sartre.

I 2024 tog instruktør Jonas Cohen Damgaard fat i muligheden for at genoplive historien og sætte sit eget opdaterede præg, med fokus på den menneskelige forfængelighed og forgængelighed. Dette med ønsket om, at spejle den teknologiske nutid og higen efter identitet, mod den filosofiske og eksistentielle tekst af Satre.

Det er blevet til et stærkt dramatisk udtryk og med Sartres "helvede" som fundament, mødes tre personer i det de først tror er et hotelværelse. Det går efterhånden op for dem, efter megen fornægtelse og stor mangel på selvindsigt, at de er døde og deres forskelligheder, temperament og mål, gør det ulideligt at være sammen. De tror, de kan komme videre, om blot de tilstår hvorfor de er havnet der, men deres helvede er jo som bekendt, netop konstellationen af de tre i deres ægte version, og der er ingen udvej, kun evig lidelse.

Med Mari-Anne Jespersen som den manipulerende lesbiske Ines, Søs Sif Thiele som den narcissistiske smukke Estelle, og Markus Skjalholt som kujonen, mærker publikum straks, hvor hurtigt gnidninger kan opstå og Sartres klaustrofobiske fortælling manifesterer sig ikke blot intellektuelt, men også næsten fysisk hos tilskuerne. Stykket spilles på få kvadratmeter og med publikum på scenen, hvor de er en del af "dem mod os" for at yderligere illustrere det evige klaustrofobiske bur, men som samtidig også gør publikum til både dommer og bødde.

Efter udsolgte forestillinger og overvældende opbakning fra publikum på Frederiksberg Teater, ønsker ReAct Teater Produktion, at tage et endnu et skridt med forestillingen, på Krudttønden, på Østerbro. Et teater med fokus på det unge publikum. Vi opdagede nemlig hvorledes Sartres ord fra 1944 var aktuelt blandt vores unge publikummer, der søger identitet og for hvem de svære eksistentiale spørgsmål er mere presserende end nogen sinde. Globalisering og teknologi, og den alt for lette vej til internettet giver blot anledning til forvirring, identitetskrise og desideret lavt selvværd. Vi prøver, med dette stykke, at bringe en klassiker til der hvor de unge går i teateret! Med en tekst der opfordrer til eftertænkning og debat og derfor holdes der også Q&A (debatforum) i foyeren efter teatertid.